

PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ: siła napędowa gospodarki

Prof. dr hab. inż. Jan Koch
dyrektor WCTT

Przedsiębiorczością nazywamy działania podejmowane w procesie tworzenia czegoś nowego i wartościowego. Działania te wymagają czasu, wysiłku, a także założenia pewnego ryzyka finansowego, socjalnego i psychicznego. Nagrodą jest jednak satysfakcja oraz niezależność osobista i finansowa.

W ostatnich latach opinia publiczna jest systematycznie informowana o znaczeniu tworzenia nowych przedsiębiorstw. Powstają w ten sposób nowe miejsca pracy, często łączy się to także z wprowadzeniem na rynek tak bardzo pożądanymi rozwiązań innowacyjnych. Znany ekonomista Joseph Alois Schumpeter twierdził, że przedsiębiorca to ktoś, kto wprowadza na rynek innowacyjne produkty czy technologie i przez to wypiera z rynku mniej innowacyjne i wydajne przedsięwzięcia.

Co jest jądrem przedsiębiorczości? W literaturze wymienia się 5 elementów, które decydują o sukcesie przedsiębiorstw. Są to: osoba samego przedsiębiorcy, nadarżająca się sposobność (okazja), niezbędne zasoby, określona organizacja oraz korzystne i przyjazne otoczenie (rys.1).

Przedsiębiorca to osoba zawsze bardzo zaangażowana: to ona jest źródłem procesu tworzenia przedsiębiorstwa. To przedsiębiorca rozpoznaje właściwą sposobność do powstania przedsięwzięcia i to on koordynuje współzależnościami między istniejącymi zasobami, otoczeniem i właściwą okazją czy sposobnością. Także on przyjmuje lub tworzy niezbędną strukturę organizacyjną.

Badaniami nad charakterystycznymi cechami przedsiębiorcy zajmowało się i zajmuje wielu socjologów i psychologów. Lista tych wyodrębnionych charakterystyk jest dość długa i obejmuje:

- zaufanie do samego siebie,
- skłonność do podejmowania ryzyka,
- elastyczność w działaniu,
- niezależność w myśleniu,
- energiczność i pracowitość,
- wysoką etykę pracy,
- kreatywność,
- tolerancję wobec niepewności,
- motywację do działania,
- zdolność do przyjmowania propozycji,
- dynamikę w kierowaniu,
- inicjatywę,
- wytrwałość,
- pomysłowość,
- zdolność do komunikacji,
- wewnętrzne przekonanie o słuszności działania,

Rys.1. Elementy decydujące o sukcesie przedsiębiorstwa

Szanowni Czytelnicy,

nadchodzące święta Bożego Narodzenia i Nowy Rok są okazją, by powtórzyć sobie (głośno i w duchu): warto być odważnym, warto dążyć do wielkich celów, warto spełniać marzenia.

I tego - bez zbędnych słów - właśnie Państwu życzymy.

- Zespół Wrocławskiego Centrum Transferu Technologii

- orientację na zysk,
- dalekowzroczność,
- czujność.

Pośród tych wielu cech uważa się, że najważniejszy wpływ na tworzenie przedsiębiorstwa mają: motywacja, wewnętrzne przekonanie o słuszności swego działania oraz skłonność do ryzyka. Badania nad cechami przedsiębiorców wykazują ponadto, że współcześni przedsiębiorcy to raczej ludzie dość dobrze wykształceni. W tym względzie na szczególną uwagę zasługuje tzw. przedsiębiorczość akademicka.

Nadarżająca się **sposobność** do działania to sytuacja, w której przyszły przedsiębiorca widzi możliwość wprowadzenia na rynek innowacji w postaci nowego produktu, nowej usługi czy nowej technologii - za wyższą niż istniejąca cena na dotychczasowe produkty. Nie każdy rozpoznaje takie sytuacje, co więcej, okazje te nie są na ogół gotowe do wykorzystania. Przedsiębiorca musi je dostrzec i aktywnie rozwinąć.

Zasobami dla twórczonego przedsiębiorstwa może być wszystko, co służy przetwarzaniu innowacyjnego pomysłu w gotowy produkt. Mogą to być zasoby intelektualne, finansowe, ludzkie, technologiczne, socjalne czy organizacyjne.

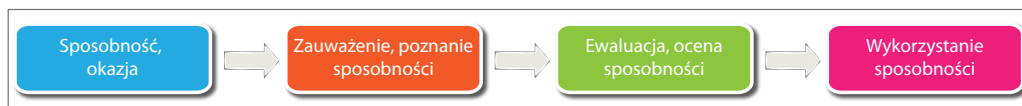
Nowy przedsiębiorca nie ma najczęściej stosownych referencji, np. z punktu widzenia dawcy kapitału. Stąd konieczność dokładnego przygotowania biznesplanu, dobrego wyposażenia biura, ale także nawiązywanie różnych kontaktów osobistych. Dobrym wyjściem bywają też kooperacje z już istniejącymi firmami.

Aby wykorzystać nadarżającą się szansę zaistnienia na rynku mamy szereg **organizacyjnych możliwości**. Uwaga mediów skupia się jednak przeważnie na niezależnych firmach typu Start-up, a więc na w pełni samodzielnych bytach organizacyjnych. Tymczasem takie formy jak joint ventures, udzielanie licencji, franczyza czy spin-off, jako przedsięwzięcia odpryskowe i częściowo zależne od istniejących i często większych przedsiębiorstw, to także możliwości dla młodych przedsiębiorców z pomysłami. Niejednokrotnie nie ma potrzeby budowania nowej organizacji, by wykorzystać szansę rynkową, bowiem można użyć już istniejącego przedsiębiorstwa jako swego rodzaju „lokomotywy”. Korzystną stroną takiego rozwoju może być np. znaczne przyspieszenie ukazania się nowego wyrobu na rynku. Mimo, iż nowopowstające przedsiębiorstwa powinny bazować na oryginalnych innowacjach, to warto też wiedzieć, że często wystarcza dobra kopia innowacji przeniesiona np. z innego kraju, miasta czy środowiska, które w miejscu powstawania przedsiębiorstwa mogą być innowacjami. Tak więc znaczenie „innowacji” jest dość szerokie.

Dla rozwoju przedsiębiorczości **otoczenie** ma bardzo istotne znaczenie, gdyż wpływa ono w zasadniczy sposób na wykorzystanie wspomnianej wcześniej nadarzającej się sposobności. Także polityczne, socjalne i demograficzne zmiany mogą stwarzać dobrą okazję do podjęcia działalności gospodarczych. Otoczenie wpływa także na to w jakim stopniu nadarzająca się sposobność może być wykorzystana. Na po-

wstające przedsięwzięcia otoczenie wpływa w zasadzie w dwojaki sposób: na poziomie regionalnym i poziomie społecznym. Na poziomie regionalnym znaczenie ma liczba przedsiębiorstw na określonym terenie, w określonej gałęzi gospodarki oraz ich powiązania. Osoby, które podejmują działalność w obszarze sporej gęstości istniejących przedsiębiorstw, mają w zasadzie więcej możliwości, by znaleźć odpowiednie know-how i zbudować właściwą sieć powiązań. Z drugiej strony mają one jednak do czynienia z intensywną konkurencją. Na poziomie społecznym na powstające przedsiębiorstwa

wpływają istniejące normy i wartości. Te z kolei mają wpływ na gotowość wspierania przez potencjalnych partnerów oraz inwestorów. Ponadto istnieje szereg ograniczeń (np. administracyjnych - nadmiar przepisów czy ich restrykcyjność), które mogą być przeszkodą w powstawaniu nowych przedsiębiorstw.

Rys.2. Proces powstawania nowego przedsiębiorstwa

Proces powstawania nowego przedsiębiorstwa można ująć w kilku krokach (rys.2). Punktem wyjścia procesu powstawania przedsiębiorstwa jest tzw. sposobność czy okazja, która musi być zauważona, zidentyfikowana i rozwinięta. Często taką sposobność trzeba wywołać np. przez badania rynkowe, ale w wielu przypadkach może to być patent lub zamierzona innowacja. Dostrzeżenie sposobności jest w znacznej mierze zależne od wstępnej wiedzy przyszłego przedsiębiorcy (zwanej też zdolnością poznawczą). To nie tylko wąska wiedza specjalistyczna, ale głównie znajomość

problemów przyszłych klientów i szersza wiedza o ewentualnych przyszłych rynkach. Ta wiedza oraz różnorodne zdolności są właściwym źródłem przedsiębiorczości. Może ona pochodzić z dotychczasowej pracy, wykształcenia, a nawet hobby. Nie każda sposobność może i jest wykorzystywana przez przedsię-

siębiorczej sposobności. Nie zawsze twórcami firmy będą pojedyncze osoby, bowiem często nie dysponują one niezbędnymi środkami. Rozwiązaniem może być wówczas stworzenie zespołu lub skorzystanie z już istniejącego przedsiębiorstwa. Sprzedaż pomysłu może być także dobrym wykorzystaniem sposobności, zwłaszcza wtedy, gdy koszty rozwoju nowego produktu lub nowej technologii są bardzo wysokie.

Takie przypadki zdarzają się często w biotechnologii lub w innych obszarach high-techu.

Podsumowując, można zauważyć, że przedsiębiorczość jest swego rodzaju kreatywnym burzeniem, bowiem wprowadzone innowacje burzą to, co stare, wypierając je przez dostrzeżone nowe, lepsze sposobności i koncepcje.

Literatura:

- [1]. Fueglistaller, U; Müller, Ch; Volery, Th; Entrepreneurship; Modelle-Umsetzung-Perspektiven; Verlag Gabler 2008.
- [2]. Kailer, N; Weiss, G; Gründungsmanagement; Linde Verlag Wien 2009.

7 PROGRAM RAMOWY: Oferta dla innowacyjnych przedsiębiorców

Brak funduszy na prace badawczo-rozwojowe to jedna z większych bolączek ambitnych, nowoczesnie myślących przedsiębiorców. 7. Program Ramowy wielu z nich pozwoli uporać się z tym problemem.

7. Program Ramowy to unijny mechanizm finansowania nauki i rozwoju technologicznego z budżetem przekraczającym 50 miliardów euro, składający się z wielu programów szczegółowych, ułatwiających współpracę biznesu ze światem nauki. Przedsiębiorcy mogą zatrudniać naukowców, mogą także zamawiać u nich różnego rodzaju usługi. Mogą również współpracować na zasadzie czasowej wymiany pracowników między oboma sektorami, wysyłając swoich pracowników „po nauki” do instytucji naukowych. Prezentujemy dwa z takich programów.

Program Marie Curie Industry-Academia Partnerships and Pathways (IAPP) jest oparty na zasadzie mobilności międzynarodowej. 4-letnie zwykle projekty polegają na współpracy co najmniej dwóch instytucji z dwóch różnych krajów UE, „wymieniających się” okresowo swoimi pracownikami i pracującymi w tym czasie nad projektem badawczo-rozwojowym. Jedna z instytucji reprezentuje środowisko naukowe, a druga - sektor prywatny. Pracownicy mogą być oddelegowywani za granicę na okres od 2 do miesięcy do 2 lat. Unia Europejska finansuje głównie pensje pracowników wyjeżdżających za granicę (ok. 58 tys. euro rocznie). Instytucje partnerskie otrzymują też 1,8 tys. euro miesięcznie na każdego przyjmowanego pracownika (pokrycie kosztów związanych z prowadzeniem badań oraz transferem wiedzy, uczestnictwo w konferencjach i szkoleniach). 10 proc. budżetu całego projektu

firmy mogą przeznaczyć na zakup specjalistycznego sprzętu. Decyzje o finansowaniu konkretnych projektów zapadają w drodze konkursów, ogłaszanych jesienią każdego roku. Termin składania wniosków do Komisji Europejskiej w tej edycji konkursu przypada 19 kwietnia 2012.

Program Research for the benefit of SMEs (Badania na Rzecz MŚP) skierowany jest do przedsiębiorstw, które dostrzegają potrzebę dalszego rozwoju i wprowadzania innowacji, ale nie posiadają własnego zaplecza badawczego. Na ich rzecz usługi tego rodzaju mogą wykonywać jednostki badawczo-naukowe i wyspecjalizowane firmy. Projekty trwają od roku do dwóch lat, a ich budżet wynosi 0,5-1,5 mln euro. Warunkiem uzyskania dofinansowania badań (w wysokości do 75 proc. wszystkich kosztów) jest zawiązanie międzynarodowego konsorcjum, w którym uczestniczą co najmniej trzy przedsiębiorstwa

z różnych krajów członkowskich lub stowarzyszonych z UE oraz dwóch niezależnych wykonawców badań. Firma wnosi do projektu wkład własny w formie robocizny, dostępu do materiałów, itp. Uwaga: w razie niepowodzenia projektu, firmy biorące w nim udział, nie są pociągane do odpowiedzialności finansowej i nie muszą zwracać KE ani euro. Termin składania wniosków w tegorocznym konkursie upływa 6 grudnia. Następny zostanie ogłoszony na początku sierpnia przyszłego roku – jednak warto się do niego przygotować, przeglądając tegoroczne dokumenty; w najważniejszych fragmentach zostaną one powtórzone niemal bez zmian.

➔ Informacji na temat 7. Programu Ramowego udzielają pracownicy Regionalnego Punktu Kontaktowego Programów Badawczych przy WCTT, tel. 71 320 4196 oraz 71 320 3848.

PRZEDSIĘBIORCO, NIE JESTEŚ SAM: oferta wsparcia dla MŚP na Dolnym Śląsku

O kształcie gospodarki decyduje wolny rynek, a przedsiębiorcy swój sukces zawdzięczają wyłącznie pracy swojej i swoich współpracowników. U progu kariery (lub zamierzając rozpocząć jej nowy etap) mogą jednak liczyć na pomoc tzw. instytucji otoczenia biznesu (IOB). Znaczna liczba tych organizacji działa także na Dolnym Śląsku.

Wśród wielu rodzajów istniejących w Polsce instytucji otoczenia biznesu warto zwrócić uwagę na akademickie inkubatory przedsiębiorczości oraz parki technologiczne.

AKADEMICKIE INKUBATORY PRZEDSIĘBIORCZOŚCI (AIP)

Istotą działalności AIP jest wcielenie w życie pomysłów wypracowanych w środowisku akademickim (innymi słowy: zastosowanie ich w ramach działalności gospodarczej). Akademickie inkubatory przedsiębiorczości funkcjonują jako jednostki uczelniane bądź też jako spółki handlowe lub fundacje. Na całym świecie inkubatory to powszechna forma wspierania biznesu we wczesnym stadium: jest ich ponad 5 tysięcy!

W Polsce inkubatory innowacji i przedsiębiorczości powstają od ponad dwudziestu lat. Najczęściej są wyodrębnionymi organizacyjnie (i lokalowo) ośrodkami, które wspierają rozwój małych firm, w tym nowoutworzonych. Ich podstawowym

zadaniem jest asysta w procesie tworzenia oraz pomoc w pierwszym okresie działania małej firmy. Wsparcie to obejmuje preferencyjne stawki czynszu (najczęściej rosące wraz z upływem czasu), szkolenia oraz usługi doradcze i informacyjne, dostęp do wspólnej infrastruktury technicznej (np. laboratoriów i Internetu), doradztwo technologiczne, działania promocyjne, usługi prawne i księgowo, dostęp do sal konferencyjnych. Niezwykle ważne jest wsparcie, jakiego AIP udzielają młodym firmom w zakresie pozyskania finansowania (w tym ze środków UE) oraz pomoc w zdobywaniu kontaktów biznesowych.

Na Dolnym Śląsku działa kilka akademickich inkubatorów przedsiębiorczości:

- Akademicki Inkubator Innowacyjności przy Wrocławskim Medycznym Parku Naukowo-Technologicznym (www.inkubator-innowacyjności.pl)
- Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu (www.ar.wroc.pl)
- Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości przy Uniwersytecie Ekonomicznym (www.inkubatory.pl)
- Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości przy Uniwersytecie Wrocławskim (www.otwt.uni.wroc.pl)
- Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości przy Wyższej Szkole Bankowej we Wrocławiu (www.inkubatory.pl)
- Dolnośląski Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości przy Wrocławskim Parku Technologicznym (www.technologypark.pl)
- Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości przy Politechnice Wrocławskiej (www.inkubator.pwr.wroc.pl)

- propagowanie idei przedsiębiorczości oraz tworzenie korzystnych warunków do jej rozwijania,
- pomoc w rozwoju koncepcji biznesu,
- promocja innowacyjności i roli innowacyjnych rozwiązań w rozwoju przedsiębiorstw oraz uświadomienie ich wpływu na gospodarkę regionu,
- wyszukiwanie w ramach uczelni pomysłów (koncepcji, osiągnięć naukowych), które mogłyby stanowić podstawę do uruchomienia działalności gospodarczej,
- współpraca z istniejącymi już podmiotami gospodarczymi działającymi w regionie,
- krzewienie wiedzy dotyczącej prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie m.in. prawa, rachunkowości i marketingu.

O tym, że nie jest to tylko teoria, przekonują liczby: np. w Dolnośląskim Akademickim Inkubatorze Przedsiębiorczości, działający przy Wrocławskim Parku Technologicznym funkcjonuje obecnie aż 20 firm, zatrudniających ponad 50 osób.

Oprócz usług wymiernych finansowo AIP oferują też szereg usług „miękkich”, takich jak:

oprac. Tomasz Wiśniewski
t.wisniewski@wctt.pl

PARKI TECHNOLOGICZNE

Zadaniem parków technologicznych – najczęściej funkcjonujących jako spółki prawa handlowego – jest dokonywanie przepływu wiedzy i technologii pomiędzy jednostkami naukowymi a przedsiębiorcami.

Na terenie parków, dysponujących specjalistyczną infrastrukturą i oferujących dobrze wyposażone przestrzenie biurowe, znajdują się zazwyczaj inkubatory technologiczne, a same parki pełnią rolę przyczółku dla innowacyjnych, nowo powstałych firm i zapewniają swym „lokatorom” dostęp do nowoczesnych laboratoriów i warsztatów. Parki działają na zasadach komercyjnych, ale nie oznacza to, że nie oferują firmom preferencyjnych warunków: przeciwnie, właśnie dzięki poczuciu finansowej stabilności i wszechstronnej pomocy, wiele nowych przedsiębiorstw

przetrawało najtrudniejszy, pierwszy okres działalności, przekształcając się z jedno-, dwu-osobowych firm typu spin-off w prężnie działające, innowacyjne przedsiębiorstwa, dysponujące poważnym kapitałem. W latach 2004-2010 nastąpił dynamiczny rozwój parków technologicznych w całej Polsce, przede wszystkim dzięki możliwości uzyskania wsparcia z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej.

W Polsce funkcjonuje kilkadziesiąt parków technologicznych. Część z nich działa także na Dolnym Śląsku, różnią się jednak pod względem potencjału i zróżnicowania branżowego:

- Dolnośląski Park Technologiczny „T-Park” w Szczawnie Zdroju (www.t-park.pl),
- ChemiPark Technologiczny w Brze-

Wrocławski Park Technologiczny

- gu Dolnym (www.chemipark.pl)
- KGHM LETIA - Legnicki Park Technologiczny w Legnicy (www.kghm.letia.pl)
- Wrocławski Park Technologiczny (www.technologypark.pl)
- Wrocławski Medyczny Park Naukowo-Technologiczny (www.parkmedyczny.pl)
- Regionalny Park Przemysłowo – Technologiczny w Polkowicach
- Dolnośląski Park Innowacji i Nauki S.A. we Wrocławiu (www.dpin.pl)

Największym spośród nich jest Wrocławski Park Technologiczny, mieszczący się przy ul. Muchoborskiej. Głównym udziałowcem zarządzającej

nim spółką jest gmina Wrocław - pow. 94 proc. udziałów. Pozostałe należą m.in. do uczelni (Uniwersytet Wrocławski, Politechnika Wrocławska, Uniwersytet Przyrodniczy). WPT powstał w 1998 r. Pierwszy użytkownik rozpoczął działalność cztery lata później, a obecnie działa tam blisko 100 firm, m.in. z branży elektronicznej, biotechnologicznej, chemicznej i telekomunikacyjnej. Są też firmy zajmujące się kriogeniką, aparaturą pomiarową oraz nowymi materiałami.

oprac. Jakub Rakoczy
j.rakoczy@wctt.pl

ENTERPRISE EUROPE NETWORK: Metalurgiczny przełom z Nysy

Andrzej Łodziński
a.lodzinski@wctt.pl

Głównym czynnikiem przewagi konkurencyjnej w nowoczesnej gospodarce są nowoczesne technologie pozwalające uzyskiwać dobrej jakości produkty w niskiej cenie. Jednym z przedsiębiorstw o największym potencjale rynkowym współpracujących z WCTT jest spółka SZNERSKI GUSS z Nysy.

Prezes firmy Jerzy Sznerski po 18 latach żmudnych badań i testów opracował przełomową technologię, umożliwiającą znaczne obniżenie kosztów topienia metali, produkcji węgla mineralnej i wytwarzania koksu. Jest to specjalny poliwęglanowy aktywator koksu o nazwie handlowej AnVer®. Wynalazek Jerzego Sznerskiego został określony mianem przełomowego we współczesnej metalurgii, a opracowana przez niego technologia nie ma odpowiednika na świecie. Dzięki użyciu aktywatora AnVer® można obniżyć ilość użytego przy produkcji żeliwa koksu do 23%, natomiast testy laboratoryjne

wykazują, że zastosowanie AnVer® przy produkcji stali w wielkim piecu prowadzi do oszczędności rzędu nawet 60% ilości potrzebnego do wytopu stali koksu. Zastosowanie tej technologii w produkcji węgla mineralnej pozwala obniżyć koszty topienia skał, zmniejszając ilość potrzebnego do wytopu koksu do 24%. Jednocześnie pozyskiwana jest węgiel mineralną o niespotykanej długości włosa, od 14 do 22 cali

(obecnie produkowana i dostępna na rynku węgla ma włos długości około 5 cali). Jest to więc zupełnie nowa jakość tego produktu. W przypadku wytwarzania koksu zastosowanie AnVer® obniża czas wygrzewania mieszanki węglowej co przyczynia się do zmniejszenia kosztów produkcji. Oprócz redukcji kosztów technologia AnVer® pozwala obniżyć oddziaływanie na środowisko przemysłu ciężkiego po przez obniżenie ilości uciążliwych gazów spalinowych, głównie CO, CO₂ i SO₂.

Wrocławskie Centrum Transferu Technologii w ramach uczestnictwa

niez dzięki wsparciu udzielonego przez Centrum p. Sznerski miał okazję wziąć udział w 60. Międzynarodowych Targach Wynalazków „Idee - Wynalazki - Nowości” iENA 2010 w Norymberdze. Wyjazd okazał się ogromnym sukcesem: 28-osobowe jury targów przyznało aktywatorowi koksu AnVer® złoty medal. - *To był prawdziwy przełom - przyznaje Jerzy Sznerski. - Po wygraniu iENA2010 rozpoczęło się żywe zainteresowanie opracowanym przeze mnie wynalazkiem. Zwróciły się do nas najpoważniejsze koncerny, jak choćby największy producent węgla mineralnej na*

Wsparcie dla biznesu w zasięgu ręki

ponad 300 firm), przedsiębiorstwo Jerzego Sznerskiego zdobyło pierwszą nagrodę, a prezes firmy odebrał honorowy tytuł Mikroprzedsiębiorcy Roku 2011 z rąk Witolda Zielińskiego, wiceprezesa zarządu City Handlowy. Uroczystość odbyła się w sali głównej notowań Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie.

- *To dla mnie wielka radość - mówi Jerzy Sznerski. - Po wielu latach samodzielnie prowadzonej promocji rozpoczęłam współpracę z Wrocławskim Centrum Transferu Technologii. Korzystając ze wsparcia WCTT odniosłem dwa wielkie sukcesy w kraju i za granicą. Po uzyskaniu tytułu Mikroprzed-*

biorcy Roku 2011 zgłaszając się do mnie zainteresowane współpracą poważne polskie przedsiębiorstwa w tym KGHM S.A.

➔ WCTT poszukuje naukowców, wynalazców i przedsiębiorstw, które są zainteresowane komercjalizacją i wprowadzaniem na rynek opracowanych przez siebie technologii i wynalazków.

Więcej informacji: www.wctt.pl.

Jerzy Sznerski odbiera nagrodę Mikroprzedsiębiorcy Roku 2011 z rąk Witolda Zielińskiego (City Handlowy)

w międzynarodowej sieci Enterprise Europe Network aktywnie poszukuje tego typu rozwiązań wśród polskich naukowców i przedsiębiorców i po przez właściwą promocję ułatwia zdobywanie rynków dla nowych wynalazków. Współpraca WCTT z firmą p. Sznerskiego zaczęła się w 2009 roku, obejmując m.in. przygotowanie szeregu ofert technologicznych i szeroko zakrojonej promocji na rynkach międzynarodowych. Rów-

nież dzięki wsparciu udzielonego przez Centrum p. Sznerski miał okazję wziąć udział w 60. Międzynarodowych Targach Wynalazków „Idee - Wynalazki - Nowości” iENA 2010 w Norymberdze. Wyjazd okazał się ogromnym sukcesem: 28-osobowe jury targów przyznało aktywatorowi koksu AnVer® złoty medal.

Wynalazek został także doceniony na gruncie krajowym. Z rekomendacją WCTT firma wzięła udział w organizowanym przez działającą przy banku City Handlowy fundację Kronenberga konkursu Mikroprzedsiębiorcy roku 2011. Wśród ostrej konkurencji (do konkursu stanęło

**Wrocławskie Centrum
Transferu Technologii**
Politechnika Wroclawska

HIGH-TECH Biuletyn Informacyjny

Wydawca: Wrocławskie Centrum Transferu Technologii - Politechnika Wroclawska
ul. Smoluchowskiego 48, 50-372 Wrocław
tel. 71 320 3318, fax 71 320 3948
strona internetowa: www.wctt.pl • e-mail: wctt@wctt.pl

Wsparcie dla biznesu w zasięgu ręki